

KOŠTICKÝ ZPRAVODAJ
pro obce Koštice, Vojnice, Vojničky, Želevice – červenec 2015

Vážení občané!

Dne 15. srpna 2015 se mohou zájemci zúčastnit zájezdu na otevření nového mostu v německém Leubsdorfu – přihlášky do 10. 8. 2015. Doprava zdarma.

Společenská kronika

V měsíci červenci významné životní jubileum oslavují:

pan Josef Fučík – 65 let
paní Ludmila Hellerová – 70 let
pan Miloš Chlouba – 70 let

Blahopřejeme!

V uplynulých dnech zemřeli pan Václav Svoboda ve věku nedožitých 92 let, pan Oldřich Slavík

ve věku 68 let a pan Jaroslav Beránek ve věku 71 let.

Čest jejich památce!

Nepřehlédněte.

- **Po připomínkách občanů se mění otevírací doba sběrného dvora.** Od tohoto měsíce se mění otevírací doba na každou sobotu od 8.30 do 11.30 hodin.
- V sobotu 8. srpna 2015 se naše soutěžní družstvo zúčastní dalšího ročníku Olympiády Mikroregionu Perucko – tentokrát v Chožově.
- Zájemci o kominíka se nahlásí do konce srpna na obecním úřadě.

Tradiční pout' ve Vojničkách

V sobotu 11. července 2015 se ve Vojničkách uskutečnila další pout', tentokrát byla ve znamení minulosti. Děti plnily úkoly určené husitským bojovníkům, diváci mohli vidět další představení skupiny historického šermu Lepus Libochovice, vyvrcholením bylo ale odhalení zvonu v místné zvoničce Vidlák. Zde již několik desítek let chyběl zvon - pověsti, proč zmizel, se různí. S největší pravděpodobností byl schován v době války, aby nebyl roztaven a použit ve zbrojním průmyslu. Vožekovo sdružení ve spolupráci s Obcí Koštice nechalo vytvořit a zavěsit zvon nový (zvon vytvořil pan Ducháč). Při slavnostním odhalení si mohl každý zájemce zazvonit pro štěstí.

Uvidíme, jak vše dopadne, protože podle pověsti, když se zavěsí nový zvon, do roka a do dne se objeví ten starý. Budeme se tedy těšit na velký historický objev ve Vojničkách!

Na organizaci pouti a příjemné atmosféře se již tradičně podíleli členové MS Žejdlička, za což jim děkujeme.

Přehled nejbližších akcí:

Neděle 16. 8. 2015	Kuličkyáda	Košnice - ostrov	10.00 děti + 14.00 dospělí
Pátek 28. 8. 2015	Stezka odvahy	Košnice – ostrov	21.30 u lávky
Sobota 29. 8. 2015	Rybářské závody	Vojnice	info na plakátech

Kontakty: ou-kostice@obeckostice.cz, tel.: 415 693 540, www.mesta.obce.cz/kostice

Tajemství domů v Košticích – Vojnice č. p. 23, grunt Viktorinovský

(s přihlédnutím k č. p. 58 ve Vojnicích a č. p. 67 v Košticích)

Po celou historii Vojnic to byl největší statek v obci, původně 82 strychů polí, tj. cca 30 hektarů. V r. 1629 tu žil **Blažej Viktorin**, jinak zvaný Paneš, po něm jeho syn **Blažej** s manželkou **Kateřinou**. Ti žili v době Berní ruly pravděpodobně v č. p. 2. Měli spolu dceru **Mariannu**, která se vdala za za **Pavla Hrnčíře**, syna **Tomáše** a syna, též **Blažeje** (5. 9. 1696 se narodil jeho syn **Jan**). **Kateřina** brzy ovdověla a 24. 5. 1667 se provdala za **Blažeje Haula** z Radovesic. Tento Haul byl dle starého zvyku zván po chalupě, čili také Viktorin. 1. 6. 1670 se jim narodila dcera **Anna**, 16. 10. 1678 pak **Martin**, 20. 10. 1680 **Václav**. Sestra Blažeje Viktorina ml. **Marie** se provdala 5. 11. 1679 za **Michala Straibla** z Koštic č. p. 38. Bratr **Václav Viktorin** si vzal 25. 10. 1674 **Ludmilu Číhalovou** ze Slatiny. 1. 9. 1675 se jim narodila dcera **Dorota**. V době sepisování Berní ruly r. 1654 byl statek č. p. 23 pustý, tak jako téměř všechna vojnická stavení byl vypálen r. 1631 Sasíky. Viktorinovi v té době žili zřejmě v Želevicích, kde jsou pak zaznamenáni až do 19. století. R. 1670 v č. p. 23 žil **Mates Pavlata** s manželkou **Kateřinou**. 1. 6. 1670 se jim narodila dcera **Anna**, 16. 10. 1678 syn **Martin**, 20. 10. 1680 **Václav**, 5. 12. 1682 **Ludmila**, 12. 2. 1690 **Matyáš**, 11. 4. 1693 **Jan**. Obhospodařovali 64 strychů polí.

R. 1689 je stále zapsán jako majitel Mates Pavlata s manželkou Kateřinou. Pak patrně ovdověl, oženil se po druhé a 5. 9. 1696 se narodil syn **Jan**. R. 1720 statek převzal syn **Jan Pavlata**, který byl v r. 1730 obecním konšelem. Nadělal mnoho dluhů, statek převzal jeho syn **Matěj**. Druhý syn **Jakub Pavlata** je uváděn s manželkou **Dorotou** jako podruh v č.p. 10. Ovšem další **Jakub Pavlata** z č. p. 7 s manželkou **Polezinou** je uváděn jako vojnický rychtář. Vztahy mezi nimi se nepodařilo odhalit, avšak Pavlatů bylo ve Vojnicích v té době několik. R. 1757 byl vrchností na statek dosazen **Jan Jirásek**. Dcera Matěje Pavlaty **Anna Marie** se provdala za jeho bratra **Antonína Jirásku**. **Anna Marie** zemřela v r. 1797.

R. 1789 se statku ujal Janův syn **Antonín Jirásek** (nar. r. 1769), oženil se 14. 10. 1788 s **Terezií Povovou** (nar. r. 1769) z č. p. 32. Měli děti **Rozálii** (zemřela r. 1803), mrtvě narozené dítě (r.1804), **Annu** (zemřela r. 1806), **Jana** (zemřel r. 1807), **Kateřinu** (nar. r. 1789, provdala se 27. 10. 1807 za **Matěje Černého** - nar. r. 1786, syna Matěje Černého z č. p. 5), **Barboru** (nar. r. 1804, provdala se 16. 9. 1828 za **Václava Cinke** z Pátku č. p. 24, syna Václava Cinke z Koštic č. p. 14 a Anny Richterové č. p. 18), **Annu** (nar. r. 1810, vdala se 26. 8. 1831 za **Martina Vápeníka** z Duban), a **Antonína**, který je vlastníkem od r. 1818 s manželkou **Josefou Zunovou**. Měli děti **Annu** (zemřela r. 1817), **Františka** (zemřel r. 1820), **Marii Annu** (zemřela r. 1824), **Františka Václava** (zemřel r. 1825), **Antonína** (zemřel r. 1832), **Antonína, Matěje** (24. 9. 1824) a **Václava**. **Matěj Jirásek** si vzal 15. 2. 1848 **Johanu Sunkovskou** z Koštic, č. p. 18. Byli pak majiteli č. p. 18 v Košticích. Matěj s Johanou měli děti: **Anastázie, Václav** (27. 9. 1849 – utopil se 18. 7. 1859), **Jan, Antonín** (17. 4. 1852), **Josef Vincenc** (4. 4. 1858), **Marie Barbora** (2. 12. 1860-17. 10. 1862), **Marie** (2. 2. 1864), **Josefa Kateřina** (13. 2. 1867), **Františka, Antonie Marie** (4. 6. 1855, provdala se za **Jindřicha Karfíka** z č. p. 16). **Anastázie** Jirásková si v r. 1880 vzala **Josefa Vajgla**, majitele statku č. p. 2.

Antonínův syn **Antonín**, zapsaný jako hospodský ve Vojnicích č. p. 3, se oženil s **Marií Kricnerovou**, mlynářskou dcerou ze Slavětína. Měli děti **Antonína** (zemřel r. 1854), **Jana** (zemřel

r. 1854), **Anastázii** (28. 9. 1860), **Antonína** (18. 12. 1862-10. 4. 1867), **Annu** (9. 1. 1869) a **Josefa** (19. 11. 1867-25. 11. 1867). Jiráskovi byli v té době majiteli hospody č. p. 3. V r. 1866 hospoda vyhořela.

R. 1857 se dědic č. p. 23 **Václav Jirásek** (zemřel r. 1916) s manželkou **Annou**, rozenou rovněž Jiráskovou ze Sedlce, stává majitelem statku a dává si zaknihovat právo na vodu na svém pozemku. V r. 1864 postavil stodolu. Mají děti: **Marii** (10. 3. 1860), **Antonína** (5. 6. 1862), **Annu Kateřinu** (30. 4. 1864), **Anastázii** (16. 2. 1871), **Václava** (1. 1. 1867-18. 10. 1870), **Antonii** (24. 7. 1869-18. 8. 1869), **Antonii** (13. 7. 1873-3. 2. 1874), **Josefa** (19. 3. 1875), **Františka** (26. 12. 1876), **Marii**. Dcera **Anastázie** porodila 14. 12. 1899 nemanželskou dceru **Annu**, otcovství uznal rolník **Václav Krása**. Dcera **Marie** Jirásková si vzala **Josef Bumla**, syna **Josefa a Alžběty Bumlových** z Koštic č. p. 1, 9. 11. 1891 se jim narodil syn **Josef**. Syn **Antonín** Jirásek později zdědil statek ve Vojnicích.

Na statku č. p. 23 žil dělník **František Eichelmann** s manželkou **Terezií Černou** z Vojnic č. p. 5. Měli syna **Antonína** (25. 5. 1881), **Františka** (9. 4. 1884), **Františka** (6. 8. 1882). Dále tu žil cihlář **Antonín Červený** s manželkou **Teklou Hybšovou** z Kostelce nad Labem. Později se přestěhovali do cihlářského domku, který Václav Jirásek postavil. Červených měli děti **Annu** (4. 10. 1881-26. 2. 1882), **Anastázii** (9. 10. 1883), **Annu** (26. 7. 1886), **Marii** (16. 6. 1884).

R. 1894 převzal statek syn **Antonín Jirásek**, R. 1905 postavil kolnu, r. 1906 chlévy.

R. 1908 statek koupil **Alois Matouch**, syn vdovy Barbory ze Mšeného č. p. 28, za 60000 korun, od r. 1912 je spoluvlastnicí manželka **Růžena Sechterová** z Mnětěše. Zajímavým dokumentem je arch sčítání lidu z r. 1921, který popisuje obyvatele takto:

Alois Matouch, 10. 4. 1886, hospodář

Růžena Matouchová, 24. 10. 1889, manželka od 17. 1. 1912

Alois Matouch, 26. 7. 1920, syn, svobodný

Václav Sechter, bratr manželky, 10. 12. 1896, svobodný, pomáhá v hospodářství

Anna Krásová, 23.7.1896, svobodná, služebná

Syn **Alois** se oženil s **Marií Karfíkovou** z Koštic č. p. 67. Ještě ve Vojnicích se jim narodila dcera **Miroslava**. Na popud matky si vzal **Alois** v r. 1955 pole zpátky z JZD Vojnice, které se tehdy rozpadlo. Nesplňoval nařizené maximalizované dodávky, byl odsouzen a zavřeli ho na dva roky do vězení. Manželku vyhnali těhotnou, mohla si vzít jenom kozu. V Košticích se pak narodil syn **Vladimír**. Babička Růžena naštěstí zdědila baráček v Lukohořanech, kam se odstěhovala. Po návratu otce z vězení rodina bydlela u Karfíků v Košticích č. p. 67. Alois pracoval v Orasicích ve státním statku, kde pak bydleli v prvním patře (dnešní budova JZD Orasice). Mariin otec **Antonín Karfík** koupil v Košticích dům č. p. 91 a mladé rodině přenechali k bydlení č. p. 67. Mariin bratr **Antonín** (dnes č. p. 91) musel jít pracovat na Ostravsko, jediné sestra **Hana**, provdaná Valentová, mohla studovat.

Po r. 1989 byla ukradená usedlost vrácena rodině, **Vladimír Matouch** tu bydlí s manželkou **Vlastou Šefránkovou**.

Č. p. 58, cihelna

Patřila ke statku č. p. 23, r. 1913 byla přestavěna pec. Pálila ročně na 6 000 cihel. Domek pro cihláře vystavěl r. 1872 **Václav Jirásek**. R. 1886 tu bydlel cihlář **Josef Balcar**, r. 1893 cihlář **Červený**, poté **František Kubáč** z Radonic.

Jeho syn **Štěpán** padl 12. 8. 1918 jako legionář v Rusku, druhý syn **Antonín** prodělal celou válku, vrátil se a vystavěl r. 1923 domek č. p. 71.

V cihelně byla vykopána r. 1910 stará kostra, která se rozpadla. V r. 1924 připadlo k cihelně z pozemkové reformy 2 ha půdy. V současnosti toto číslo popisné neexistuje.

Č. p. 67 v Košticích (dříve 33a), zvaný U Kocánků

Dům a statek patřil dříve ke mlýnu. První písemná zmínka je z r. 1654, kdy patřil mlynáři **Tomáši Johnovi**. V roce 1713 zde hospodařil **Kryštof Vajgl**. 11.10.1797 se tu vdala **Anna Marie**,

dcera **Matěje a Marie Novákových** ze Želevic, za **Josefa Marvana**, syna sedláka Matěje Marvana a jeho ženy Justýny z Řisut. Snoubencům bylo oběma 45 let.

Od r. 1836 statek vlastní **Václav Rulf** z Hnojnic s manželkou **Kateřinou Vacíkovou** rovněž z Hnojnic. Dcera **Kateřina** se jim narodila ještě v Hnojnicích, v č.p. 33a (někdy též uváděno 33b) se r.1836 narodila dvojčata **Antonín a Josef**, která brzy po narození zemřela, r.1839 syn **Antonín** a 11. 9 1841 syn **Josef Martin**. Dcera **Kateřina** se 10. 2. 1851 provdala za **Antonína Silvestra Karfíka** (31. 12. 1830), syna **Václava a Rozálie Karfíkových** z Vojnic č. p. 9. 31. 1. 1852 se jim narodil syn **Václav**, dále měli **Marii** (10. 4. 1854), **Annu** (12. 5. 1856), 7. 8. 1858 se narodila **Rosina**. Kateřina po jejím narození brzy zemřela a 14. 11. 1860 se narodil **Antonín**, syn z druhého manželství s **Barborou Linhartovou** z Chožova.

Další osud rodiny **Antonína Karfíka** je poněkud záhadný, protože v roce 1868 už je hospodářem jeho bratr **Václav** (nar. r. 1841), syn z druhého manželství vojnického **Václava Karfíka** s **Annou Richterovou**, a jeho manželka **Rosina Horká** z Vraného. Měli spolu děti: **Marie Anna** (12. 2. 1866), **Václav** (4. 1. 1868-25. 4. 1869), **Josef** (12. 3. 1869), **Václav** (21. 8. 1871), **Antonín** (13. 6. 1876-1. 2. 1877), **Anna** (19. 4. 1875-3. 5. 1875), **Barbora** (1. 12. 1873-24. 4. 1874), **Marie** (25. 4. 1881).

Arch sčítání lidu v r. 1921 vypovídá o obyvatelích toto:

Karfík Václav, 21. 8. 1871, hospodář

Karfíková Marie, 24. 8. 1879, manželka, spoluvlastnice od 16. 11. 1901

Karfíková Marie, 14. 5. 1899, dcera, pomáhá v domácnosti

Karfík Václav, 16. 12. 1902, syn, učí se kovářem ve firmě Kuzebauch Radonice

Karfík Antonín, syn, 9. 6. 1904, syn, vypomáhá

Horký František, 8. 2. 1901, synovec, na návštěvě, učeň v Klobukách

Další osud dětí Antonína Karfíka je popsán pod č. p. 23 ve Vojnicích.

Proč U Kocánků? Rozálie Karfíková z Vojnic, matka prvního Karfíka na statku - Antonína Silvestra, se jmenovala za svobodna Kocánková. A protože Karfíků byla v Košticích řada, pravděpodobně se rozšířila tato přezdívka.

Dnešní majitelkou je Veronika Bachová.

Irena Hellerová, červenec 2015